

opmærksom paa, at i det offentlige Referat foreligger ikke den sidste Tilspøining, som Finansministeren nu gjorde, og naar den ærede Finansminister har indladt sig paa i et Blad ordret at lade meddele sin Udtalelse om et Punkt, efter selv at have gennemseet den, saa ere vi berettigede til, naar han ikke har gjort det Samme med Hensyn til det nu omtalte Punkt, at troe, at det har været et rigtigt Referat, der er fremkommet af hans Udtalelse derom.

Finansministeren: Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke har seet noget offentligt Referat heraf, der har kunnet foranledige mig til at tage til Gjenmæle. Jeg har kun seet omtale, at jeg har henviist til de ydre Forhold ganske i Almindelighed. Naar man iøvrigt har villet benytte dette som Noget, der skulde have havt Indflydelse paa Valgene, saa seer jeg ikke, hvorledes dette er muligt, da det er blevet sagt paa Valgtribunen.

Formanden: Rigsdagsmanden for Stansdørborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Jensen: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at jeg selvfølgelig ikke kender den ærede Ministers Udtalelse af Andet end Referatet i Bladene, og, som det ærede Medlem, der nys talte, har bemærket, saa det nær at opfatte den, som jeg har opfattet den.

Finansministeren: Saa er det mig kjær i alt Fald at have faaet Leilighed til at berigtige det.

M. Jensen: Hvis det er tilladt, vil jeg blot oplyse den ærede Minister om, at hans Udtalelser virkelig paa mange Valgtribuner ere fremførte med stor Eftersigt, og jeg er vis paa, at de have havt en meget stor, om end en høist ubegrundet, Indflydelse paa Valgene.

Fischer: Det er væsentligt nogle Udtalelser af nye Medlemmer her i Salen, der have vægget mig til at tage Ordet. Det har været mig klart af flere Uttringer, at disse ærede

Medlemmer, til hvem jeg nylig sigtede, have følt sig stufede ved den Discussion, som har fundet Sted; men det maa imidlertid ikke undre dem, naar de ret betænke Forholdet. De ere mødte her med en umiddelbar Griffhed, der maa tiltale os, som maaſtee ere blevne noget træge og langsomme under lange Tidens Forhandlinger; men de Fordringer, de ærede Medlemmer have stillet til Discussionen her i Salen, ere paa den anden Side en Umulighed. At begynde alt Det forfra, der har været forhandlet, tildeels i en lang Række af Aar, og, om jeg end kun seer hen til den sidste Række Forhandlinger, i en overordentlig Mængde lange Møder, er en Umulighed; og hertil kommer, at der mellem Møderne her i Salen ligger andre Møder af privat Natur, der ofte have udøvet stor Indflydelse paa Sagenes Afgjørelse. Vi maae derfor stole paa, at de ærede Medlemmer, saavidt det staaer i deres Magt, have gjort sig bekendte med de Forhandlinger, der have fundet Sted her i Salen. Der er et Par Uttringer, hvorved de ærede Medlemmer, til hvilke jeg har sigtet, gif Noget tilbage i Tiden, og som jeg skal dvæle lidt ved. Det første af de ærede Medlemmer, der tog Ordet her i Salen under Grundlovsførgsmaalets Forhandling, henviste til det saakaldte Forbehold, eller den „Selvsølge“, man udtalte ved Beslutningen om Grundlovsindſtrænkningens Ikrafttræden. Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem kunde henvide dertil og paa den Maade, det stete, men det undrer mig i høieste Grad, at et æret Medlem, der har været tilstede under saa mange Forhandlinger her i Salen, i Formiddags har gjort det Samme. Jeg skal ikke gaae ind paa denne Sag i hele dens Udførlighed, thi det vilde tage alifor lang Tid, men jeg skal tillade mig at paaapege et Moment, som ikke er berørt ved Forhandlingerne her, og som forekommer mig at have stor Vigtighed. Den Selvsølge, som blev udtalt ved den nævnte Beslutning, hvilken Fællesforfatning angaaer den? Den nævner en bestemt Fællesforfatning, og hvilken er den? Forfatningen af 2den October 1855. Naar ophørte den at være i Kraft for det danske Monarchies Fællesanliggender? Den 6te November 1858; saalænge virkede den; da ophørte denne Forfatning at